

solidarnost je naša snaga

Poseta izbeglicama/azilantima u Preševu Međunarodni dan akcije protiv fašizma i antisemitizma

9. novembar 2015.

Aktivistkinje Žena u crnom i Rekonstrukcije ženski fond Violeta Đikanović i Slavica Stojanović su povodom 9. novembra - Međunarodnog dana protiv fašizma i antisemitizma, posetile prihvatni centar za ratne izbeglice sa Bliskog istoka, u Preševu.

Iz Beograda smo ponele pomoć u odeći (odeću je doniralo Miksalište), hrani i higijenskim sredstvima i plastičnim čašama. Svatile smo u Leskovac gde su žene iz Mreže Žena u crnom prikupile takođe pomoć u odeći, obući, čebadima i hrani i zajedno sa aktivistkinjom Ivanom Ristić smo krenule ka Preševu. U Predejanima smo se sastale sa aktivistkinjom Svetlanom Šarić iz Vlasotinca, koja je takođe skupila humanitarnu pomoć i nastavile put.

Otišle smo do humanitarne organizacije Remar-iz Španije sa kojima smo napravile kontakt i humanitarnu pomoć ostavile kod njih. Rekli su nam da je Priliv izbeglica svakog dana sve veći, a da su njihove zalihe sve manje i manje. Taj dan su očekivali priliv od 10.000 ljudi. Pošto su oni jedini od humanitarnih organizacija koji kuvaju hranu rekli su nam da su im zalihe hrane na minimumu. Zaista, u odnosu na prošli put, šator u kojem je stajala hrana je gotovo prazan. Rekli su nam da im treba so, šećer, pirinač, keks, čaj i naravno plastične čaše. Nakon nekih petnaestak minuta policija nam je naložila da napustimo kamp jer nemamo dozvolu za ulazak i zabranila fotografisanje.

Tamo smo srele i aktivistkinju grupe Atina Jelenu Hrnjak koja nam je dala dosta informacija. Naime, sve izbeglice se registruju u Preševu i ako nisu registrovani u Srbiji, ulazak u Hrvatsku im je onemogućen. Pošto se registracija vrši na punktu gde je ulaz zabranjen, ne zna se kako država registruje izbeglice. Kada im sistem radi uzimaju otiske prstiju ali ne svakom. Posle registracije izbeglice nastavljaju put ka Šidu, prebacuju ih autobusima i vozovima. Jednom dnevno je išao voz za Šid a karta iznosi 15 eura po osobi. Cena autobuske karte je 35 eura po osobi i mnogi ne mogu da je plate, te se u Preševu zadržavaju i po nekoliko dana dok ne uspeju da uđu u voz. Volonteri su se izborili za još jednu liniju vozom i tu su uvek velike gužve.

Takođe nam je rekla da su međunarodni volonteri bili od koristi policiji i pomogli im oko logistike kako da se organizuju oko izbeglica. Ispričala nam je i za mladića iz Libana koji je prodao bubreg da bi mogao da plati put. Kaže da ima dosta žena koje trpe nasilje. Aktivisti/kinje Atine borave u Preševu i jednom nedeljno se smenjuju tako da planiramo da po njima šaljemo humanitarnu pomoć.

Kad smo završile otišle smo da se nađemo sa Sanije Halili aktivistkinjom Mreže iz Preševa i dogovarale kako da ubuduće distribuiramo humanitarnu pomoć. Mi bi slale iz Beograda poštom a Sanije i aktivisti Kancelarije za mlade iz Preševa bi dalje distribuirale do Remara.

Nastavile smo put do Leskovca i tamo se takođe sastale sa aktivistkinjama organizacije Žene za mir da bi se dogovorile kako dalje raditi. Pošto se u Leskovcu renovira vojna kasarna koja će služiti za prihvat izbeglica preko zime. Dogovorile smo se da one saznaju koja organizacija će to držati, da li će se tu vršiti registracija izbeglica, zapravo da dođu do što više informacija. One su prikupile dosta pomoći, koju će odneti kad se kasarna osposobi za prijem izbeglica.

*Zabeležila: Violeta Đikanović
Žene u crnom, Beograd*